

Van dakloze voetbal- international naar huisvader

Wat zijn jouw ervaringen met eenzaamheid?

'Daarvoor moet ik terug naar het eerste wereldkampioenschap daklozenvoetbal, in 2003. We hebben dat als Rotterdamse Straatkrant opgezet om aandacht te vragen voor de vaak uitzichtloze situatie waarin daklozen verkeren. Ik heb toen in Pension Maaszicht in Rotterdam, een 24 uursoptvang voor daklozen tussen de 17 en de 23 jaar, gevraagd wie er zin hadden om mee te doen. Daar kwam ik Dave tegen.'

Wat was Dave voor een jongen?

'Hij stotterde. Daar werd hij op school om gepest. Thuis hadden ze ook weinig aandacht voor 'm. Zo is hij steeds meer vereenzaamd. Hij

vertrouwde niemand meer, had geen enkel vertrouwen meer in de mensheid. Dave is toen gaan zwerven, raakte aan de cannabis. Zo kwam hij op straat terecht. Hij sliep in de bosjes, of in Maaszicht.'

Maar hij wilde wel voetballen?

'Hij wilde heel graag voetballen. We hadden een echt WK opgetuigd, in het Oostenrijkse Graz. Een paar weken lang moest er worden getraind met het team. Dave bleek heel erg fanatiek en kon nog een aardig balletje trappen. Hij had eindelijk een doel voor ogen in zijn leven, letterlijk en figuurlijk. Hij begon zelfs te dromen van een bestaan als profvoetballer!'

En het WK?

'We zijn uiteindelijk derde geworden. Een beetje onverdiend, maar daar ging het niet om. We hebben veel aandacht gekregen. En voor de jongens die meededen was het een geweldige ervaring. Vooral voor Dave. Hij bleek in Oostenrijk een van de sterren van het team.'

Vertel.

'Dave is bij het WK helemaal opgebloeid. Al vanaf het eerste moment, bij de openingsceremonie, genoot hij van alle aandacht. Hij had vlinders in z'n buik, zei hij later. Normaal keek niemand naar hem om, nu stonden ze voor hem op de banken. Eenmaal terug in Rotterdam volgde een rondrit door de stad en een huldiging op het stadhuis. Hij kreeg zelfs aandacht van vrouwen. Dat heeft zijn zelfvertrouwen heel goed gedaan.'

Een happy end dus?

'Ja, niet meteen maar uiteindelijk wel. We hebben nog lang contact gehouden. Inmiddels is Dave getrouwd en heeft hij een gezinnetje. Hij is lasser geworden. Nog een goeie ook. En stotteren doet hij niet meer. Als je dus in een vroeg stadium in contact komt met eenzame mensen, kan je vaak voorkomen dat het van kwaad tot erger gaat. In het geval van Dave zie je dat het contact ertoe heeft geleid dat het weer de goede kant op is gegaan.'

Dit verhaal is aangeleverd door Sander de Kramer.

Rotterdamers kennen zijn naam misschien nog als voormalig hoofdredacteur van de Straatkrant. Bekender is hij in - off all places - Sierra Leone, waar hij goed werk doet met zijn eigen foundation.